

streeft naar een verantwoorde en duurzame vorm van exploitatie van visbestanden en naar gezonde mariene ecosystemen. Het rapport concludeert dat het MSC-certificaat geen absolute garantie biedt tegen schade aan de natuur, maar wellicht toch een goed uitgangspunt vormt voor een proces waarbij wetenschappelijke onzekerheden kunnen worden verkleind en de schade aan ecosystemen kan worden beperkt.

In het rapport wordt nagegaan welke andere mogelijkheden aanwezig zijn om te komen tot

een meer duurzame visserij, met een zo beperkt mogelijk negatief effect op andere onderdelen van het ecosysteem. Eén van de opties is het instellen van beschermde gebieden (Marine Protected Areas). Het rapport besteedt uitgebreid aandacht aan de mogelijkheid dat vissers zelf positieve bijdragen leveren aan het beheer van beschermde gebieden: co-management. Geconcludeerd wordt dat zelfregulering door de visserijsector wel degelijk kan bijdragen aan marien natuurbehoud. Waarschijnlijk kan dit alleen worden gerealiseerd wanneer er vanuit de overheid en

de samenleving meer druk wordt uitgeoefend op de sector om dergelijke zelfregulering te bewerkstelligen./WB

Meer informatie

Ens, B.J. et al., 2007. International comparison of fisheries management with respect to nature conservation. WOT-rapport 42. WOT Natuur & Milieu, Wageningen.

Foto's: Bram ten Cate

Nederlandse natuur belangrijk voor Europa

Behoud van biodiversiteit vindt steeds meer plaats vanuit een internationaal perspectief. Alterra zocht daarom uit in welke mate Nederland een Europese verantwoordelijkheid draagt voor in ons land voorkomende natuurwaarden.

Op basis van vijf criteria werd bepaald voor welke plantengemeenschappen en soorten Nederland in Europa een belangrijke rol speelt. Deze criteria zijn: het relatieve aandeel van het Europese areaal, de relatieve oppervlakte binnen Europa, de ligging ten opzichte van het (Europees) areaal, het voorkomen op een internationale Rode Lijst en andere specifieke redenen.

Hieruit blijkt dat Nederland van groot internationaal belang is voor 34 plantengemeenschappen (40% van de in ons land voorkomende), 43 vaatplanten (3%), 47 mossen (8%), 7 zoogdieren (10%), 2 reptielen (25%), 2 amfibieën (12%) en 10 zoetwatervissen (16%). Voor twee plantengemeenschappen en één soort herbergt ons land meer dan de helft van de Europese populatie of het Europese areaal. Dat zijn de verbonden Sedo-Cerastion (droge stroomdalgraslanden) en Polygalo-Koelerion (droge, kalkrijke duingraslanden) en de noordse woelmuis. Daarnaast zijn er twee plantengemeenschappen en acht soorten waarvan ons land

meer dan tien procent van het areaal omvat of meer dan een tiende van de populatie of oppervlakte herbergt.

Het grootste deel van deze plantengemeenschappen en soorten komt voor op de hogere zandgronden en langs de kust. Daarnaast zijn het rivierengebied en de laagvenen internationaal gezien erg belangrijk.

Van de plantengemeenschappen van internationale betekenis worden er dertig afgedekt door Habitattypen van de EU-Habitatrichtlijn. Opvallend is dat drie van de vier gemeenschappen die niet afgedekt zijn betrekking

hebben op mantel- en zoombegroeiingen. Van de 111 soorten met internationale betekenis zijn er twintig beschermd onder de EU-Habitatrichtlijn en staan er 58 te boek als nationale doelloos voor de natuurdoeltypen. Vooral de mossen komen er bekaaid vanaf./WB

Meer informatie

Janssen, J.A.M. (red.) et al., 2007. Internationaal belang van de nationale natuur. WOT-rapport 43. WOT Natuur & Milieu, Wageningen.

Foto: Marijke Sanders